

som ligesaa vel som Sigheden er dybt nedlagt i vor egen Forfatning, at den Dygtige skal frem. Dette vil jeg altsaa ikke kalde nogen stærk eller slaaende Grund, men jeg vil erkjenne, at der imellem den høitærede Ministers Argumenter er eet, som er slaaende og for mig fuldstændigt afgjørende i denne Sag; det er den Grund, at Befalingsmændene i Hæren ikke have den Evne, ikke formaae at drage den fornødne Grændse mellem de Flinkeste og de mindre Flinkte. Dette er en slaaende Grund. Jeg maa tilstaae, at denne har overrasket mig, thi for det Første har ikke Een af disse erfarne Militaire i Forsvarscommissionen fremhævet den, og for det Andet er det dog os Alle ganske bekendt, hvorledes Forholdet er ved en nogenlunde dygtig Underviisningsanstalt, og Andet er det ikke her. En nogenlunde flink Skolelærer forstaaer i Reglen, naar han har haft en Klasse et halvt Aars Tid fra Morgen til Aften, overmaade godt at sige ikke alene, hvilken der er den bedste, hvilken der er den mellemste, og hvilken der er den daarligste Trebiedeel, men han veed ogsaa temmelig bestemt, i hvilket Nummer de enkelte Elever maae følge efter hinanden. Altsaa skalde man troe, at dette ogsaa her maatte kunne finde sin Anvendelse. Dette kan jeg imidlertid ikke have den mindste Dom om, og naar Armeen gennem sin Repræsentant erklærer: Der-til have vi ikke den fornødne Evne, det kunne vi ikke gjøre, saa har jeg ikke Noget dertil at sige, det kunde aldrig falde mig ind, at paatvinge Armeen Noget, hvorom man siger: Det kunne vi ikke gjøre. Dermed er altsaa, efter min Mening, al videre Debat om denne Sag tilende, og den kan ikke optages igjen, førend jeg fra Armeen hører noget ganske Andet.

Det er ved et Forslag som det foreliggende betænkeligt at yttre nogen egentlig Indvending mod Enkeltighederne. At den Behandling, der er bleven det foreliggende Forslag til Deel, efter mit Stjøn fra Krigsministerens Side er udført med Dygtighed og Omhu, vil jeg sige uden Videre, at jeg anerkjenner paa det Allersfuldstændigste. Naar jeg seer et saadant Arbejde for mig, saa indgyder det mig en vis Respekt, og derfor skal jeg ikke tænke paa at tage meget stærkt paa de enkelte Punkter, men

mere fremstille det, jeg kunde have at yttre for Forsamlingen, som Tvivlsmaal, der ere opstaaede hos mig. Et saadant Tvivlsmaal har jeg med Hensyn til den Uddannelsesmaade for Infanteriet, som den ærede Krigsminister foreslaaer, jeg vil ikke sige med Hensyn til det Vederlag, der skal gives dem, der ere længere i Tjenesten; det er i mine Dine ikke noget adæquat; men jeg erkjenner, at det er overordentligt vanskeligt at finde noget Saadant, og jeg skal med Glæde gaae ind paa det, som den ærede Krigsminister foreslaaer. Derimod har jeg nogle praktiske Betæneligheder ved det Forslag, den ærede Krigsminister har stillet om til hveranden Bataillon at indkalde mellem 5—600 Mand og uddanne dem. De ærede Medlemmer ville let indsee, at dette ikke kan komme fra mig selv, idet jeg aldrig har haft nogen praktisk Erfaring i den Henseende, men jeg har ved at drøfte med Militaire saamange Systemer for Uddannelse af Infanteriet, dannet mig en Forestilling om, hvad de Militaire mene, der kan præsteres. Nu har jeg i Henshold dertil en Frygt for, at det Personale af Befalingsmænd, som efter den ærede Krigsministers Forslag skal findes ved en Bataillon, vil være aldeles utilstrækkeligt til at uddanne dette Mandstab, og det skalde undre mig, om den ærede Krigsminister ikke allerede havde hørt den samme Indvending fra sine Undergivne. Dette veed jeg nemlig deraf, at efter Forsvarscommissionens Forslag skalde kun det halve af det Mandstab, som den ærede Krigsminister vil indkalde til hver Bataillon, indkaldes til den, og det Befalingspersonale, som efter Forsvarscommissionens Forslag var fastsat til at uddanne dette halve Mandstab, blev af de Militaire, navnlig af de Infanteriofficerer, der vare tilstede, fundet at være saa knapt som det vel var muligt. De yttrede den største Tvivl om, hvorvidt det vilde være muligt ved Hjælp af disse alene at faae det indkaldte Mandstab forsvarligt indøvet, og dog indeholder denne Plan tillige den Bestemmelse, at disse Lærere skulle have Hjælperlærere, nemlig Undercorporaler og Elever af Corporal-skolerne, som jo hidtil have spillet en ikke ringe Rolle i vore Infanteristers Uddannelse. Disse Hjælperlærere har den ærede Krigsminister